Eiropas Savienības
Oficiālais Vēstnesis

LV
L sērija

2024/397

29.1.2024.

KOMISIJAS DELEĢĒTĀ REGULA (ES) 2024/397

(2023. gada 20. oktobris),

ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 575/2013 attiecībā uz regulatīvajiem tehniskajiem standartiem par spriedzes scenārija riska mēra aprēķinu

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 575/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 ([1]) un jo īpaši tās 325.bk panta 3. punkta ceturto daļu,

tā kā:

(1) Lai nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus iestādēm Savienībā un līdz minimumam samazinātu regulējuma arbitrāžu, metodika nākotnes satricinājumu ārkārtas scenāriju izstrādei attiecībā uz nemodelējamiem riska faktoriem būtu jābalsta uz starptautiskajiem standartiem, par kuriem 2019. gada janvārī vienojās Bāzeles Banku uzraudzības komiteja (*BCBS*) (Bāzeles sistēma), un minētajā metodikā būtu jāņem vērā pašu kapitāla prasību būtiskums attiecībā uz nemodelējamiem riska faktoriem. Tāpēc būtu jānosaka konkrēta un detalizēta metodika, kā izstrādāt nākotnes satricinājumu ārkārtas scenārijus nemodelējamiem riska faktoriem.

(2) Datu kvalitāte un novērojumu skaits, kas ir pieejami, lai noteiktu nākotnes satricinājumus nemodelējamiem riska faktoriem, dažādiem nemodelējamiem riska faktoriem var ievērojami atšķirties. Tālab ir jānodrošina, ka nākotnes satricinājumu ārkārtas scenāriji aptver visdažādākos gadījumus. Šā iemesla dēļ ir jāparedz alternatīvi metodiku kopumi, ko iestādes var izmantot atkarībā no to novērojumu kvalitātes un skaita, kas pieejami par katru nemodelējamu riska faktoru. Turklāt iestādēm savos aprēķinos būtu jāatspoguļo fakts, ka jo mazāk pieejamo datu, jo lielāka nenoteiktība attiecībā uz aplēsēm vai vērtībām, ko izmanto, lai noteiktu nākotnes satricinājumu ārkārtas scenārijus, un tādēļ tām būtu jākļūst konservatīvākām.

(3) Vienai metodei, ar ko noteikt nākotnes satricinājumu ārkārtas scenāriju nemodelējamam riska faktoram, ņemot vērā tās precizitāti, būtu tieši jāaprēķina sagaidāmā iztrūkuma riska mērs attiecībā uz zaudējumiem, kas rastos, šim nemodelējamam riska faktoram piemērojot satricinājumu ar vēsturiski novērotajiem līmeņiem attiecīgajā spriedzes periodā. Taču šāda metode sniegtu ticamus rezultātus tikai tad, ja iestādei ir ievērojams datu apjoms par šo spriedzes periodu, un tai būtu nepieciešami daudzi zaudējumu aprēķini par katru riska faktoru, kam būtu nepieciešami lieli skaitļošanas centieni. Tāpēc ir jāparedz alternatīva metode, kura prasa ievērojami mazāku zaudējumu aprēķinu skaitu un kurā piemēro pakāpenisku pieeju. Saskaņā ar šo alternatīvo metodi iestādēm vispirms jāaprēķina sagaidāmā iztrūkuma riska mērs ienākumiem, kas novēroti nemodelējamam riska faktoram, un pēc tam jāaprēķina zaudējumi, kas atbilst riska faktora izmaiņām, kuras identificētas ar šo sagaidāmā iztrūkuma riska mēru. Šādai pakāpeniskai pieejai būtu jāattiecas arī uz tādu gadījumu, kad novērojumu skaits par nemodelējamu riska faktoru attiecīgajā spriedzes periodā ir nepietiekams, lai iegūtu precīzas un piesardzīgas aplēses. Tā kā ir sagaidāms, ka šāda situācija radīsies tikai dažos gadījumos, šie gadījumi būtu jārisina, izmantojot metodiku, ko iestādes ir ieviesušas citiem nemodelējamiem riska faktoriem, par kuriem tām ir vairāk novērojumu, vai, ja iespējams, izmantojot alternatīvu standartizētu pieeju.

([1]) OV L 176, 27.6.2013., 1. lpp.

(4) Bāzeles sistēmā ir noteikts, ka tirgus riska pašu kapitāla prasības nemodelējamiem riska faktoriem jākalibrē līdz spriedzes periodam, kas ir vienāds visiem nemodelējamiem riska faktoriem, kuri pieder vienai un tai pašai plašai riska faktoru kategorijai. Nākotnes satricinājumu ārkārtas scenāriju noteikšanai, pamatojoties uz datiem, kas novēroti minētajā identificētajā periodā, iestādēm būtu jāvāc dati par nemodelējamiem riska faktoriem minētajā identificētajā spriedzes periodā.

(5) Lai nodrošinātu spriedzes scenārija riska mēru aprēķina saskaņošanu starp iestādēm Savienībā, ir jāprecizē, kā iestādēm būtu jānosaka spriedzes periods. Minētajai precizēšanai vajadzētu būt samērīgai ar mērķi, un tajā nevajadzētu prasīt pārmērīgus skaitļošanas centienus, nedz arī īpašu cenu noteikšanas metožu īstenošanu. Globālā finanšu krīze 2007.–2008. gadā ir bijusi liels spriedzes notikums finanšu sistēmai. Tāpēc nosakāmajam spriedzes periodam būtu jāsākas vismaz no 2007. gada 1. janvāra. Lai nodrošinātu, ka spriedzes periods joprojām ir relevants iestādes tirdzniecības portfelim, iestādēm šis spriedzes periods būtu periodiski jāpārskata. Tomēr, lai ierobežotu administratīvo slogu iestādēm, būtu tikai jānosaka, ka šādas pārskatīšanas biežums atbilst vismaz tādam pašam ceturkšņa biežumam kā attiecīgie uzraudzības ziņojumi.

(6) Bāzeles sistēma paredz, ka iestādēm ir jānosaka nākotnes satricinājumu ārkārtas scenāriji, izmantojot sava riska novērtēšanas modeļa cenu noteikšanas metodes, jo šīs metodes tiek izmantotas atpakaļejošu pārbaužu un peļņas un zaudējumu attiecinājuma pārbaudes kontekstā. Ir iespējami nākotnes satricinājumu scenāriji, kuriem šīs cenu noteikšanas metodes nevar noteikt atbilstīgos zaudējumus dažiem finanšu instrumentiem vai precēm. Šādā gadījumā iestādēm būtu jārīkojas pamatoti piesardzīgi un jāorientējas tikai uz tiem instrumentiem, kurus ietekmē nespēja noteikt cenu. Iestādes īstenotās metodikas šo gadījumu risināšanai nekādā veidā neietekmē atpakaļejošu pārbaužu un peļņas un zaudējumu attiecinājuma prasības, kas noteiktas Komisijas Deleģētajā Regulā (ES) 2022/2059 ([2]).

(7) Regulas (ES) Nr. 575/2013 325.bk panta 3. punkta otrajā daļā noteikts, ka pašu kapitāla prasību līmenim tirgus riskam attiecībā uz nemodelējamu riska faktoru jābūt tikpat lielam kā minētās regulas 325.bb pantā minētajam minētā riska faktora sagaidāmā iztrūkuma riska mēram, proti, sagaidāmā iztrūkuma riska mēram attiecībā uz zaudējumiem ar 97,5 % ticamības līmeni spriedzes periodā. Tāpēc statistiskie aprēķini un parametri sagaidāmā iztrūkuma riska mēra noteikšanai būtu jānosaka tā, lai tiktu sasniegts šis ticamības līmenis.

(8) Saskaņā ar Bāzeles sistēmu regulatīvajam nākotnes satricinājumu ārkārtas scenārijam vajadzētu būt tādam, kas noved pie maksimālajiem zaudējumiem, kuri var rasties, mainoties nemodelējamam riska faktoram. Tādēļ būtu jāprecizē, kas iestādēm būtu jāuzskata par maksimālajiem zaudējumiem gadījumos, kad maksimālie zaudējumi ir bezgalīgi.

(9) Lai nodrošinātu saskanību ar Bāzeles sistēmu, iestādēm vajadzētu būt iespējai noteikt spriedzes scenārija riska mēru vairāk nekā vienam nemodelējamam riska faktoram, ja šie nemodelējamie riska faktori ir daļa no līknes vai virsmas un ja šie riska faktori pieder pie vienas nemodelējamās kopas starp tām, kas noteikti Komisijas Deleģētajā regulā (ES) 2022/2060 ([3]), un ar noteikumu, ka iestādes ir novērtējušas savu modelējamību saskaņā ar minētajā deleģētajā regulā minēto standartizēto iedalīšanas kopās pieeju. Tālab iestādēm būtu jāļauj aprēķināt vienu spriedzes scenārija riska mēru vairāk nekā vienam ne-modelējamam riska faktoram saskaņā tikai ar šiem nosacījumiem.

([2]) Komisijas Deleģētā regula (ES) 2022/2059 (2022. gada 14. jūnijs), ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 575/2013 papildina attiecībā uz regulatīvajiem tehniskajiem standartiem, kuros precizē atpakaļejošas pārbaudes un peļņas un zaudējumu attiecinājuma prasību tehniskos datus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 325.bf un 325.bg pantu (OV L 276, 26.10.2022., 47. lpp.).

([3]) Komisijas Deleģētā regula (ES) 2022/2060 (2022. gada 14. jūnijs), ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 575/2013 papildina attiecībā uz regulatīvajiem tehniskajiem standartiem, kuros precizē kritērijus riska faktoru modelējamības novērtēšanai saskaņā ar iekšējā modeļa pieeju (IMA) un norāda minētā novērtējuma biežumu saskaņā ar 325.be panta 3. punktu (OV L 276, 26.10.2022., 60. lpp.).

(10) Lai nodrošinātu pašu kapitāla prasību nemodelējamiem riska faktoriem atbilstību iestāžu riska profilam, iestādēm spriedzes scenārija riska mēru apkopojumā būtu jāatspoguļo tie riski, kas vēl nebija aptverti, nosakot nākotnes satricinājumu ārkārtas scenāriju, tostarp nemodelējamu riska faktoru likviditātes periodi. Gādājot par vienlīdzīgiem konkurences apstākļiem, spriedzes scenārija riska mēri būtu jāapkopo, piemērojot apkopošanas formulu, par kuru panākta vienošanās Bāzeles sistēmā.

(11) Šīs regulas pamatā ir regulatīvo tehnisko standartu projekts, ko Komisijai iesniegusi Eiropas Banku iestāde.

(12) Eiropas Banku iestāde ir veikusi atklātu sabiedrisko apspriešanu par regulatīvo tehnisko standartu projektu, kas ir šīs regulas pamatā, izvērtējusi potenciālās saistītās izmaksas un ieguvumus un pieprasījusi saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 ([4]) 37. pantu izveidotās Banku nozares ieinteresēto personu grupas atzinumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. NODAĻA

NĀKOTNES SATRICINĀJUMU ĀRKĀRTAS SCENĀRIJU IZSTRĀDE UN PIEMĒROŠANA

1. pants

Nākotnes satricinājumu ārkārtas scenāriju izstrāde un to piemērošana riska faktoru līmenī

Iestādes izstrādā nākotnes satricinājumu ārkārtas scenārijus nemodelējamiem riska faktoriem, piemērojot vienu no turpmāk minētajām metodēm:

a) tiešo metodi, kas izklāstīta 2. pantā, – ja ir izpildīti visi šādi nosacījumi:

   i) attiecīgajām iestādēm ir kritēriji, lai noteiktu, vai izmantot a) punktā minēto tiešo metodi vai b) punktā minēto pakāpenisko metodi, un šie kritēriji laika gaitā ir konsekventi;

   ii) šīs daļas a) punkta i) apakšpunkta vajadzībām iestādes dokumentē jebkuru maiņu no a) punktā minētās tiešās metodes uz b) punktā minēto pakāpenisko metodi un otrādi, tostarp šādas maiņas pamatojumu;

   iii) iekšējās uzraudzības vajadzībām iestādes nosaka nākotnes satricinājumu ārkārtas scenāriju saskaņā ar b) punktā minēto pakāpenisko metodi par katru dienu 20 darbdienas pirms katras dienas, par kuru tiek ziņots par pašu kapitāla prasībām attiecībā uz tirgus risku;

   iv) zaudējumu ierakstu skaits zaudējumu laikrindā, kas minēta 2. panta 1. punkta a) apakšpunkta iii) punktā, ir 200 vai lielāks;

b) pakāpenisko metodi, kas izklāstīta 3. pantā.

2. pants

Tiešā metode – nemodelējami riska faktori

1. Saskaņā ar tiešo metodi iestādes piemēro turpmāk norādītās darbības šādā secībā:

a) tās nosaka zaudējumu laikrindu šādi:

   i) tās saskaņā ar 3. pantu nosaka 10 darbdienu ienākumu laikrindu nemodelējamam riska faktoram spriedzes periodā, kas noteikts atbilstīgi 12. pantam;

([4]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1093/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/78/EK (OV L 331, 15.12.2010., 12. lpp.).

ii) tās nemodelējamā riska faktora vērtībai piemēro satricinājumus, kas atbilst ienākumiem 10 darbdienu ienākumu laikrindā, kā noteikts saskaņā ar i) punktu;

iii) tās nosaka zaudējumu laikrindu, aprēķinot zaudējumus, kas rastos, ja nemodelējamais riska faktors būtu vienāds ar vērtībām, kas iegūtas saskaņā ar ii) punktu;

b) saskaņā ar 11. panta 2. punktu attiecībā uz zaudējumu laikrindu, kas iegūta saskaņā ar a) apakšpunktu, tās aprēķina sagaidāmā iztrūkuma riska mēra aplēsi attiecībā uz sadalījuma līknes labo pusi.

2. Šā panta 1. punktā izklāstītā procesa beigās satricinājums, kas rada zaudējumus, kuri ir vienādi ar 1. punkta b) apakšpunktā minēto aplēsi, ir nākotnes satricinājumu ārkārtas scenārijs nemodelējamam riska faktoram.

3. pants

Pakāpeniskā metode – nemodelējami riska faktori

1. Saskaņā ar pakāpenisko metodi iestādes piemēro turpmāk norādītās darbības šādā secībā:

a) tās saskaņā ar 7. pantu nosaka 10 darbdienu ienākumu laikrindu nemodelējamam riska faktoram spriedzes periodam, kas noteikts atbilstīgi 12. pantam;

b) tās nosaka augšupēji un lejupēji kalibrētu satricinājumu no 10 darbdienu ienākumu laikrindas, kas minēta a) apakšpunktā, saskaņā ar:

i) vēsturisko metodi, kas izklāstīta 8. pantā, – ja šī punkta a) apakšpunktā minētajā 10 darbdienu ienākumu laikrindā ienākumu ierakstu skaits ir 200 vai lielāks;

ii) asimetrisko sigmas metodi, kas izklāstīta 9. pantā, – ja šī punkta a) apakšpunktā minētajā 10 darbdienu ienākumu laikrindā ienākumu ierakstu skaits ir mazāks par 200 un vienāds ar vai lielāks par 12;

iii) atkāpšanās noteikuma metodi, kas izklāstīta 10. pantā, – ja šī punkta a) apakšpunktā minētajā 10 darbdienu ienākumu laikrindā ienākumu ierakstu skaits ir mazāks par 12;

c) katram satricinājumam, kas iekļauts turpmāk norādītajā režģī, iestādes aprēķina zaudējumus, kas rodas, piemērojot šo satricinājumu nemodelējamam riska faktoram:

$$režģis = \left\{\tfrac{4}{5}\times CS_{\text{down}},\ CS_{\text{down}},\ \tfrac{4}{5}\times CS_{\text{up}}, CS_{\text{up}}\right\}$$

kur:

— CS_{down} ir lejupēji kalibrētais satricinājums, kas noteikts saskaņā ar b) apakšpunktu,

— CS_{up} ir augšupēji kalibrētais satricinājums, kas noteikts saskaņā ar b) apakšpunktu.

2. Satricinājums, kas rada vislielākos zaudējumus, to satricinājumu vidū, kas iekļauti 1. punkta c) apakšpunktā minētajā režģī, ir nākotnes satricinājumu ārkārtas scenārijs nemodelējamam riska faktoram.

4. pants

Nākotnes satricinājumu ārkārtas scenāriju izstrāde un piemērošana standartizētu kopu līmenī

Ja iestādes aprēķina spriedzes scenārija riska mēru vairāk nekā vienam nemodelējamam riska faktoram, tās nosaka nākotnes satricinājumu ārkārtas scenāriju nemodelējamai standartizētai kopai, pie kuras pieder minētie riska faktori, saskaņā ar Deleģēto regulu (ES) 2022/2060, piemērojot vienu no turpmāk minētajām metodēm:

a) tiešo metodi, kas izklāstīta 5. pantā, – ja ir izpildīti visi šādi nosacījumi:

i) iestādēm ir definēti kritēriji, lai noteiktu, vai izmantot 5. pantā minēto tiešo metodi vai 6. pantā minēto pakāpenisko metodi, un šie kritēriji laika gaitā ir konsekventi;

ii) šīs daļas a) punkta i) apakšpunkta vajadzībām iestādes dokumentē jebkuru maiņu no tiešās metodes uz pakāpenisko metodi un otrādi, tostarp šādas maiņas pamatojumu;

iii) papildus tiešās metodes izmantošanai iestādes arī nosaka nākotnes satricinājumu ārkārtas scenāriju saskaņā ar b) punktā minēto pakāpenisko metodi par katru dienu 20 darbdienas pirms katras dienas, par kuru tiek ziņots par pašu kapitāla prasībām attiecībā uz tirgus risku;

iv) zaudējumu ierakstu skaits zaudējumu laikrindā, kas minēta 5. panta 1. punkta a) apakšpunkta iv) punktā, ir 200 vai lielāks.

b) pakāpenisko metodi, kas izklāstīta 6. pantā.

5. pants

Tiešā metode – nemodelējamas standartizētas kopas

1. Piemērojot tiešo metodi nemodelējamiem riska faktoriem, kas pieder nemodelējamām standartizētām kopām, iestādes piemēro turpmāk norādītās darbības šādā secībā:

a) tās nosaka zaudējumu laikrindu šādi:

i) katram nemodelējamam riska faktoram nemodelējamā kopā tās saskaņā ar 7. pantu nosaka tuvāko 10 darbdienu ienākumu laikrindu spriedzes periodam, kas noteikts saskaņā ar 12. pantu;

ii) tās no visām laikrindām, kas iegūtas saskaņā ar i) apakšpunktu, izņem vērtības, kas atbilst datumiem, par kuriem ne visās šajās laikrindās norādīti ienākumi;

iii) katram nemodelējamam riska faktoram nemodelējamā kopā tās nemodelējamā riska faktora vērtībai piemēro satricinājumus, kas atbilst ienākumiem attiecīgajās laikrindās, kuras iegūtas saskaņā ar ii) punktu;

iv) tās nosaka zaudējumu laikrindas katram datumam, kas atbilst vērtībai laikrindās, kuras iegūtas saskaņā ar iii) punktu, aprēķinot zaudējumus, kas rastos, ja nemodelējamie riska faktori nemodelējamā kopā būtu vērtības, kas iekļautas šajās laikrindās attiecībā uz minēto datumu;

b) tās aprēķina saskaņā ar 11. panta 2. punktu sagaidāmā iztrūkuma riska mēra aplēsi attiecībā uz sadalījuma līknes labo pusi zaudējumu laikrindai, kas iegūta atbilstīgi šā punkta a) apakšpunktam.

2. Tādu satricinājumu scenārijs, kuru rezultātā rodas zaudējumi, kas ir vienādi ar tādu sagaidāmā iztrūkuma riska mēra aplēsi attiecībā uz sadalījuma līknes labo pusi, kura iegūta saskaņā ar 1. punkta b) apakšpunktu, ir nākotnes satricinājumu ārkārtas scenārijs nemodelējamai kopai.

6. pants

Pakāpeniskā metode – nemodelējamas standartizētas kopas

1. Piemērojot pakāpenisko metodi nemodelējamiem riska faktoriem, kas pieder pie nemodelējamām standartizētām kopām, iestādes nosaka nākotnes satricinājumu ārkārtas scenāriju, piemērojot turpmāk norādītās darbības šādā secībā:

a) katram nemodelējamam riska faktoram nemodelējamā standartizētā kopā tās saskaņā ar 7. pantu nosaka tuvāko 10 darbdienu ienākumu laikrindu spriedzes periodam, kas noteikts saskaņā ar 12. pantu;

b) katram nemodelējamam riska faktoram nemodelējamā standartizētā kopā tās nosaka augšupēji un lejupēji kalibrētu satricinājumu no atbilstošās 10 darbdienu ienākumu laikrindas, kas minēta a) apakšpunktā, saskaņā ar:

i) vēsturisko metodi, kas izklāstīta 8. pantā, – ja šī punkta a) apakšpunktā minētās tādas 10 darbdienu ienākumu laikrindas ienākumu ierakstu skaits, kura atbilst nemodelējamiem riska faktoriem nemodelējamā kopā, ir 200 vai lielāks;

ii) asimetrisko sigmas metodi, kas izklāstīta 9. pantā, – ja šī punkta b) apakšpunkta i) punktā paredzētais nosacījums par vēsturiskās metodes izmantošanu nav izpildīts un šī punkta a) apakšpunktā minētās tādas 10 darbdienu ienākumu laikrindas ienākumu ierakstu skaits, kura atbilst nemodelējamiem riska faktoriem nemodelējamā kopā, ir 12 vai lielāks;

iii) atkāpšanās noteikuma metodi, kas izklāstīta 10. pantā, – ja ir vismaz viens nemodelējams riska faktors nemodelējamā kopā, kurai šī punkta a) apakšpunktā minētajā 10 darbdienu ienākumu laikrindā ienākumu ierakstu skaits ir mazāks par 12;

c) tās aprēķina abus šādus elementus:

i) zaudējumus, kas atbilst scenārijam, kurā attiecīgais lejupēji kalibrētais satricinājums, kas noteikts saskaņā ar b) apakšpunktu un kas reizināts ar parametru β, piemēro katram riska faktoram nemodelējamā kopā.

ii) zaudējumus, kas atbilst scenārijam, kurā attiecīgais lejupēji kalibrētais satricinājums, kas noteikts saskaņā ar b) apakšpunktu un kas reizināts ar parametru β, piemēro katram riska faktoram nemodelējamā kopā.

Šī punkta c) apakšpunkta nolūkā iestādes reizina augšupēji un lejupēji kalibrētos satricinājumus ar parametru β divos gadījumos –, kur β = 1 un β = ⅘.

2. Tādu satricinājumu scenārijs, kuru rezultātā rodas lielākie zaudējumi no tiem, kas aprēķināti saskaņā ar 1. punkta c) apakšpunktu, ir nākotnes satricinājumu ārkārtas scenārijs nemodelējamai standartizētai kopai.

7. pants

10 darbdienu ienākumu laikrindas noteikšana

1. Iestādes nosaka 10 darbdienu ienākumu laikrindas spriedzes periodam saistībā ar konkrētu nemodelējamu riska faktoru, piemērojot turpmāk norādītās darbības šādā secībā:

a) tās nosaka novērojumu laikrindu nemodelējamam riska faktoram spriedzes periodā un šajā laikrindā par katru darbdienu iekļauj tikai vienu novērojumu, kas atspoguļo faktiskos tirgus datus;

b) tās pagarina a) apakšpunktā minēto laikrindu, iekļaujot 20 darbdienu laikā pēc spriedzes perioda pieejamos novērojumus; ja atsauces datums spriedzes scenārija riska mēra aprēķināšanai ir mazāks par 20 darba dienām pēc spriedzes perioda beigām, iestādes iekļauj tos novērojumus, kas ir pieejami no spriedzes perioda beigām līdz atsauces datumam;

c) saistībā ar katru datumu D_t, par kuru ir novērojums laikrindā, kas izriet no a) apakšpunkta, izņemot pēdējo novērojumu, iestādes starp datumiem ar novērojumu pagarinātajā laikrindā, kas minēta b) apakšpunktā, nosaka datumu $D_{t'}$, pēc D_t, kas līdz minimumam samazina šādu vērtību:

$$v = \left| \frac{10 \text{ business } days}{D_{t'} - D_t} - 1 \right|$$

kur:

— D_t ir datums, par kuru ir novērojums a) apakšpunktā minētajā laikrindā, izslēdzot pēdējo novērojumu,

— $D_{t'}$ ir datums pēc D_t ar novērojumu b) apakšpunktā minētajā pagarinātajā laikrindā,

— atšķirība $D_{t'} - D_t$ ir izteikta darbdienās;

d) katram datumam D_t, par kuru ir novērojums laikrindā, kas izriet no a) apakšpunkta, izslēdzot pēdējo novērojumu, tās nosaka atbilstošo 10 darbdienu peļņu, nosakot nemodelējamā riska faktora ienākumu laikposmā starp novērojuma datumu D_t un datumu $D_{t'}$, kas līdz minimumam samazina vērtību v saskaņā ar c) apakšpunktu un pēc tam to pārmērogo, lai iegūtu ienākumu 10 darbdienu periodā, reizinot ienākumu ar $\sqrt{\frac{10 \text{ business days}}{D_{t'} - D_t}}$.

Piemērojot c) apakšpunktu, ja ir vairāk nekā viens datums, kas līdz minimumam samazina šo vērtību, attiecīgais datums $D_{t'}$ ir vēlākais datums starp tiem, kas līdz minimumam samazina šo vērtību.

2. Šā panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajā laikrindā iekļauj vismaz tos novērojumus, kas izmantoti Regulas (ES) Nr. 575/2013 325.bc pantā minēto nākotnes satricinājumu scenāriju kalibrēšanai, ja šis riska faktors iepriekš ticis novērtēts kā modelējams saskaņā ar minētās regulas 325.be pantu.

8. pants

Ar vēsturisko metodi lejupēji un augšupēji kalibrēts satricinājums

1. Izmantojot vēsturisko metodi, iestādes nosaka lejupēji kalibrēto satricinājumu no 10 darbdienu ienākumu laikrindas nemodelējamam riska faktoram saskaņā ar šādu formulu:

$$\textit{downward calibrated shock} = \widehat{\text{ES}}_{\text{Left}}(\textit{Ret}) \times \left(0,95 + \frac{1}{\sqrt{N-1,5}}\right)$$

kur:

— *Ret* apzīmē nemodelējamā riska faktora 10 darbdienu ienākumu laikrindu,

— $\widehat{\text{ES}}_{\text{Left}}(\textit{Ret})$ ir saskaņā ar 11. panta 1. punktu aprēķinātās laikrindas *Ret* sagaidāmā iztrūkuma riska mēra aplēse attiecībā uz sadalījuma līknes kreiso pusi,

— *N* ir ienākumu ierakstu skaits laikrindā *Ret*.

2. Iestādes nosaka augšupēji kalibrēto satricinājumu no 10 darbdienu ienākumu laikrindas nemodelējamam riska faktoram, izmantojot vēsturisko metodi, saskaņā ar šādu formulu:

$$\textit{upward calibrated shock} = \widehat{\text{ES}}_{\text{Right}}(\textit{Ret}) \times \left(0,95 + \frac{1}{\sqrt{N-1,5}}\right)$$

kur:

— *Ret* apzīmē nemodelējamā riska faktora 10 darbdienu ienākumu laikrindu,

— $\widehat{\text{ES}}_{\text{Right}}(\textit{Ret})$ ir saskaņā ar 11. panta 2. punktu aprēķinātās laikrindas *Ret* sagaidāmā iztrūkuma riska mēra aplēse attiecībā uz sadalījuma līknes labo pusi,

— *N* ir ienākumu ierakstu skaits laikrindā *Ret*.

9. pants

Ar asimetrisko sigmas metodi lejupēji un augšupēji kalibrēts satricinājums

Saskaņā ar asimetrisko sigmas metodi iestādes nosaka lejupēji un augšupēji kalibrēto satricinājumu no 10 darbdienu ienākumu laikrindas nemodelējamam riska faktoram, piemērojot turpmāk norādītās darbības šādā secībā:

a) tās nosaka ienākumu mediānu laikrindā un sadala 10 darbdienu ienākumus, kas ietverti šajā laikrindā, šādās divās apakškopās:

i) 10 darbdienu ienākumu apakškopa, kuras vērtība ir vienāda ar mediānu vai mazāka par to;

ii) 10 darb dienu ienākumu apakškopa, kuras vērtība ir lielāka par mediānu;

b) katrai a) punktā minētajai apakškopai tās aprēķina aritmētisko vidējo no 10 darbdienu ienākumiem apakškopā;

c) tās nosaka lejupēji kalibrēto satricinājumu saskaņā ar šādu formulu:

downward calibrated shock

$$= \left(- \widehat{\mu}_{Ret \leq m} + C_{ES} \times \sqrt{\frac{1}{N_{\text{down}} - 1,5} \times \sum_{i=1,\, Ret_i \leq m}^{N} (Ret_i - \widehat{\mu}_{Ret \leq m})^2} \right) \times \left(0,95 + \frac{1}{\sqrt{N_{\text{down}} - 1,5}} \right)$$

kur:

— *Ret* apzīmē nemodelējamā riska faktora 10 darbdienu ienākumu laikrindu,

— Ret_i ir ienākumu ieraksts Nr. i 10 darbdienu ienākumu laikrindā *Ret*,

— *m* ir 10 darbdienu ienākumu mediāna laikrindā *Ret*,

— $\widehat{\mu}_{Ret \leq m}$ apzīmē 10 darbdienu ienākumu aritmētisko vidējo, kas aprēķināts saskaņā ar b) apakšpunktu par apakškopu, kura noteikta saskaņā ar a) apakšpunkta i) punktu,

— N_{down} ir 10 darbdienu ienākumu skaits apakškopā, kas noteikta saskaņā ar a) apakšpunkta i) punktu,

— *N* ir 10 darbdienu ienākumu ierakstu skaits laikrindā *Ret*,

— $C_{ES} = 3$;

d) tās nosaka augšupēji kalibrēto satricinājumu saskaņā ar šādu formulu:

upward calibrated shock

$$= \left(\widehat{\mu}_{Ret > m} + C_{ES} \times \sqrt{\frac{1}{N_{\text{up}} - 1,5} \times \sum_{i=1,\, Ret_i > m}^{N} (Ret_i - \widehat{\mu}_{Ret > m})^2} \right) \times \left(0,95 + \frac{1}{\sqrt{N_{\text{up}} - 1,5}} \right)$$

kur:

— *Ret* apzīmē nemodelējamā riska faktora 10 darbdienu ienākumu laikrindu,

— Ret_i ir ienākumu ieraksts Nr. i 10 darbdienu ienākumu laikrindā *Ret*,

— *m* ir 10 darbdienu ienākumu mediāna laikrindā *Ret*,

— $\widehat{\mu}_{Ret > m}$ apzīmē 10 darbdienu ienākumu aritmētisko vidējo, kas aprēķināts saskaņā ar b) punktu par apakškopu, kura noteikta saskaņā ar a) punkta ii) apakšpunktu,

— N_{up} ir ienākumu skaits apakškopā, kas noteikta saskaņā ar a) apakšpunkta ii) punktu,

— *N* ir 10 darbdienu ienākumu ierakstu skaits laikrindā *Ret*,

— $C_{ES} = 3$.

10. pants

Ar atkāpšanās noteikuma metodi lejupēji un augšupēji kalibrēts satricinājums

1. Saskaņā ar atkāpšanās noteikuma metodi iestādes nosaka lejupēji un augšupēji kalibrēto satricinājumu no 10 darbdienu ienākumu laikrindas nemodelējamam riska faktoram, piemērojot vienu no šajā pantā izklāstītajām metodikām.

2. Ja nemodelējamais riska faktors ir vienāds ar vienu no riska faktoriem, kas noteikti Regulas (ES) Nr. 575/2013 Trešās daļas IV sadaļas 1.a nodaļas 3. iedaļas 1. apakšiedaļā, iestādes nosaka lejupēji un augšupēji kalibrēto satricinājumu, piemērojot turpmāk norādītās darbības šādā secībā:

a) tās nosaka riska svērto vērtību, kas riska faktoram piešķirta saskaņā Regulas (ES) Nr. 575/2013 Trešās daļas IV sadaļas 1.a nodaļu;

b) tās šo riska svērto vērtību reizina ar $1{,}15\times \sqrt{\frac{10}{LH}}$,

kur:

— *LH* ir Regulas (ES) Nr. 575/2013 325.bd pantā minētais nemodelējamā riska faktora likviditātes periods;

c) lejupēji un augšupēji kalibrētais satricinājums ir b) apakšpunkta aprēķina rezultāts.

3. Ja nemodelējamais riska faktors ir līknes vai virsmas punkts un tas no citiem riska faktoriem, kas noteikti Regulas (ES) Nr. 575/2013 Trešās daļas IV sadaļas 1.a nodaļas 3. iedaļas 1. apakšiedaļā, atšķiras tikai attiecībā uz termiņa dimensiju, iestādes nosaka lejupēji un augšupēji kalibrētos satricinājumus, piemērojot turpmāk norādītās darbības šādā secībā:

a) no tiem riska faktoriem, kas definēti Regulas (ES) Nr. 575/2013 Trešās daļas IV sadaļas 1.a nodaļas 3. iedaļas 1. apakšiedaļā un atšķiras no nemodelējamā riska faktora tikai termiņa dimensijā, tās nosaka riska faktoru, kas termiņa dimensijā ir vistuvākais nemodelējamajam riska faktoram;

b) tās nosaka riska svērto vērtību, kas riska faktoram, kurš noteikts atbilstīgi a) apakšpunktam, piešķirta saskaņā Regulas (ES) Nr. 575/2013 Trešās daļas IV sadaļas 1.a nodaļu;

c) tās šo riska svērto vērtību reizina ar $1{,}15\times \sqrt{\frac{10}{LH}}$,

kur:

— *LH* ir Regulas (ES) Nr. 575/2013 325.bd pantā minētais nemodelējamā riska faktora likviditātes periods;

d) lejupēji un augšupēji kalibrētais satricinājums ir c) apakšpunkta aprēķina rezultāts.

4. Ja nemodelējamais riska faktors neatbilst 2. un 3. punktā izklāstītajiem nosacījumiem, iestādes nosaka attiecīgos lejupēji un augšupēji kalibrētos satricinājumus, izraugoties riska faktoru, kas atbilst 5. punktā izklāstītajiem nosacījumiem, un šim izraudzītajam riska faktoram piemēro 6. punktā izklāstīto metodi.

5. Riska faktors, ko izraugās saskaņā ar 4. punktu, atbilst visiem šādiem nosacījumiem:

a) tas pieder pie tās pašas vispārīgās riska faktoru kategorijas un nemodelējamā riska faktora vispārīgās riska faktoru apakškategorijas, kas minēta Regulas (ES) Nr. 575/2013 325.bd pantā;

b) tas pēc būtības ir tāds pats kā nemodelējamais riska faktors;

c) tas atšķiras no nemodelējamā riska faktora attiecībā uz iezīmēm, kas neizraisa nemodelējamā riska faktora svārstīguma novērtēšanu par zemu, tostarp spriedzes apstākļos;

d) tā 10 darbdienu ienākumu laikrindā, kas minēta 6. punkta a) apakšpunktā, ir vismaz 12 ienākumu ieraksti.

6. Saskaņā ar 4. punktā minēto metodi iestādes piemēro turpmāk norādītās darbības šādā secībā:

a) izraudzītajam riska faktoram iestādes saskaņā ar 7. pantu nosaka 10 darbdienu ienākumu laikrindu nemodelējamam riska faktoram spriedzes periodam, kas noteikts atbilstīgi 12. pantam;

b) iestādes nosaka lejupēji un augšupēji kalibrētos satricinājumus izraudzītajam riska faktoram, izmantojot:

i) vēsturisko metodi, kas izklāstīta 8. pantā, – ja šī punkta a) apakšpunktā minētajam izraudzītajam riska faktoram ienākumu ierakstu skaits 10 darbdienu ienākumu laikrindās ir 200 vai lielāks;

ii) asimetrisko sigmas metodi, kas izklāstīta 9. pantā, – ja šī punkta a) apakšpunktā minētajam izraudzītajam riska faktoram ienākumu ierakstu skaits 10 darbdienu ienākumu laikrindās ir mazāks par 200;

c) iestādes nosaka lejupēji kalibrēto satricinājumu nemodelējamam riska faktoram, izraudzītajam riska faktoram, kas noteikts saskaņā ar b) punktu, lejupējo satricinājumu reizinot ar $1{,}35\left(0{,}95+\frac{1}{\sqrt{N_{\text{other}}^{\text{down}}-1{,}5}}\right)$,

kur:

— $N_{\text{other}}^{\text{down}}$ ir viens no zemāk minētā atkarībā no metodes, kas izmantota, lai noteiktu lejupēji kalibrēto satricinājumu izraudzītajam riska faktoram saskaņā ar b) punktu:

i) ienākumu ierakstu skaits 10 darbdienu ienākumu laikrindās a) punktā minētajam izvēlētajam riska faktoram, ja iestāde ir izmantojusi vēsturisko metodi, lai noteiktu lejupēji kalibrēto satricinājumu izraudzītajam riska faktoram;

ii) ienākumu ierakstu skaits apakškopā, kas noteikta saskaņā ar 9. panta 1. punkta a) apakšpunkta i) punktu, ja iestāde ir izmantojusi asimetrisko sigmas metodi, lai noteiktu lejupēji kalibrēto satricinājumu izraudzītajam riska faktoram;

d) iestādes nosaka augšupēji kalibrēto satricinājumu nemodelējamam riska faktoram, izraudzītajam riska faktoram, kas noteikts saskaņā ar b) punktu, augšupējo satricinājumu reizinot ar $1{,}35\left(0{,}95+\frac{1}{\sqrt{N_{\text{other}}^{\text{up}}-1{,}5}}\right)$,

kur:

— $N_{\text{other}}^{\text{up}}$ ir viens no zemāk minētā atkarībā no metodes, kas izmantota, lai noteiktu augšupēji kalibrēto satricinājumu izraudzītajam riska faktoram saskaņā ar b) punktu:

i) ienākumu ierakstu skaits 10 darbdienu ienākumu laikrindās a) punktā minētajam izvēlētajam riska faktoram, ja iestāde ir izmantojusi vēsturisko metodi, lai noteiktu augšupēji kalibrēto satricinājumu izraudzītajam riska faktoram;

ii) ienākumu skaits apakškopā, kas noteikta saskaņā ar 9. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) punktu, ja iestāde ir izmantojusi asimetrisko sigmas metodi, lai noteiktu augšupēji kalibrēto satricinājumu izraudzītajam riska faktoram.

7. Atkāpjoties no 6. punkta b) apakšpunkta i) punkta un b) apakšpunkta ii) punkta, ja iestādes piemēro 4. punktā minēto metodi visiem nemodelējamiem riska faktoriem nemodelējamā standartizētā kopā, tās nosaka augšupējos un lejupējos satricinājumus visiem attiecīgajiem izraudzītajiem riska faktoriem saskaņā ar vienu no sekojošā:

a) vēsturisko metodi, kas izklāstīta 8. pantā, ja 6. daļas a) punktā minēto 10 darbdienu ienākumu laikrindās ienākumu ierakstu skaits ir 200 vai lielāks visiem izraudzītajiem riska faktoriem;

b) asimetrisko sigmas metodi, kas izklāstīta 9. pantā, ja nav izpildīts šī punkta a) apakšpunktā minētais nosacījums par vēsturiskās metodes piemērošanu.

11. pants

Sagaidāmā iztrūkuma riska mēra novērtējumi

1. Iestādes aprēķina laikrindas *X* sagaidāmā iztrūkuma riska mēra aplēsi attiecībā uz sadalījuma līknes kreiso pusi saskaņā ar šādu formulu:

$$\widehat{\mathrm{ES}}_{\mathrm{Left}}(X) = \frac{-1}{\alpha \times N} \times \{ \sum_{i=1}^{[\alpha \times N]} X_{(i)} + (\alpha \times N - [\alpha \times N]) \times X_{([\alpha \times N]+1)} \}$$

kur:

— N ir novērojumu skaits laikrindā;

— α = 2,5 %;

— $[\alpha \times N]$ apzīmē produkta veselā skaitļa daļu $\alpha \times N$;

— $X_{(i)}$ apzīmē mazāko novērojumu Nr. i laikrindā *X*.

2. Iestādes aprēķina laikrindas *X* sagaidāmā iztrūkuma riska mēra aplēsi attiecībā uz sadalījuma līknes labo pusi saskaņā ar šādu formulu:

$$\widehat{\mathrm{ES}}_{\mathrm{Right}}(X) = \widehat{\mathrm{ES}}_{\mathrm{Left}}(-X)$$

kur:

— $\widehat{\mathrm{ES}}_{\mathrm{Left}}(-X)$ ir tāda laikrindas $-X$ sagaidāmā iztrūkuma riska mēra aplēse attiecībā uz sadalījuma līknes kreiso pusi, kas aprēķināta saskaņā ar 1. punktu.

12. pants

Spriedzes perioda noteikšana

1. Iestādes nosaka spriedzes periodu nemodelējamiem riska faktoriem vispārīgā riska faktoru kategorijā, nosakot 12 mēnešu novērošanas periodu, kurā maksimāli palielina iegūto vērtību saskaņā ar šādu formulu:

$$\sum_{j \in i} RSS^{j}$$

kur:

— *i* apzīmē vispārīgo riska faktoru kategoriju,

— *j* ir indekss, kas apzīmē nemodelējamos riska faktorus vai nemodelējamās standartizētās kopas, kam iestāde aprēķina spriedzes scenārija riska mēru, kas ietilpst vispārīgajā riska faktoru kategorijā *i*,

— RSS^{j} ir pārmērogotais spriedzes scenārija riska mērs nemodelējamam riska faktoram vai nemodelējamai standartizētai kopai *j*, kas aprēķināts saskaņā ar 16. pantu.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, iestādes var noteikt spriedzes periodu nemodelējamiem riska faktoriem vispārīgā riska faktoru kategorijā, nosakot 12 mēnešu novērošanas periodu, kurā maksimāli palielina daļēja sagaidāmā iztrūkuma riska mēru $PES^{RS,i}$, kas minēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 325.bb panta 1. punktā. Ja iestādes piemēro šo atkāpi, tās sniedz pierādījumus, ka konstatētais spriedzes periods ir finanšu spriedzes periods to nemodelējamiem riska faktoriem. Iestādes ņem vērā, kā to portfelis ir pakļauts nemodelējamiem riska faktoriem vispārīgajā riska faktoru kategorijā.

3. Nosakot spriedzes periodu, iestādes atbilstīgi kompetento iestāžu prasībām izmanto novērošanas periodu, kas sākas vismaz no 2007. gada 1. janvāra.

4. Iestādes pārskata noteikto spriedzes periodu vismaz reizi ceturksnī.

13. pants

Zaudējumu aprēķināšana

1. Iestādes aprēķina zaudējumus, kas atbilst nākotnes satricinājumu scenārijam, ko piemēro vienam vai vairākiem nemodelējamiem riska faktoriem, aprēķinot zaudējumus to pozīciju portfelim, kurām tās aprēķina pašu kapitāla prasības attiecībā uz tirgus risku saskaņā ar alternatīvu iekšējā modeļa pieeju, kas izklāstīta Regulas (ES) Nr. 575/2013 Trešās daļas IV sadaļas 1.b nodaļā, un tas notiek, ja šis nākotnes satricinājumu scenārijs tiek piemērots minētajam nemodelējamam riska faktoram vai nemodelējamajiem riska faktoriem standartizētā kopā, bet visi pārējie riska faktori paliek nemainīgi.

2. Iestādes aprēķina zaudējumus, kas atbilst nākotnes satricinājumu scenārijam, ko piemēro vienam vai vairākiem nemodelējamiem riska faktoriem, izmantojot riska mērīšanas modelī lietotās cenu noteikšanas metodes.

3. Atkāpjoties no 2. punkta, ja iestādes nevar aprēķināt zaudējumus dažiem finanšu instrumentiem vai precēm, kas iekļautas 1. punktā minētajā portfelī un atbilst nākotnes satricinājumu scenārijam, ko piemēro vienam vai vairākiem nemodelējamiem riska faktoriem, izmantojot savas cenu noteikšanas metodes, tās piemēro turpmāk norādītās darbības šādā secībā:

a) tās nosaka šos finanšu instrumentus vai preces un iemeslu, kādēļ nav aprēķināta cena;

b) tās izmanto uz jutīgumu balstītas cenu noteikšanas metodes, tostarp vismaz Teilora rindu tuvinājumu būtiskos pirmās kārtas un būtiskos otrās kārtas noteikumus, lai atspoguļotu šo finanšu instrumentu vai preču cenu izmaiņas, ko izraisījušas izmaiņas nemodelējamajos riska faktoros šajā nākotnes satricinājumu scenārijā.

4. Atkāpjoties no 2. punkta, iestādes drīkst – tikai spriedzes perioda noteikšanai saskaņā ar 12. panta 1. punktu – aprēķināt zaudējumus, kas atbilst nākotnes satricinājumu scenārijam, ko piemēro vienam vai vairākiem nemodelējamiem riska faktoriem, izmantojot uz jutīgumu balstītas cenu noteikšanas metodes. Iestādes pierāda, ka cenu izmaiņas, kas nav ietvertas uz jutīgumu balstītās cenu noteikšanas metodēs, nemainītu iestādes noteikto spriedzes periodu.

2. NODAĻA

REGULATĪVAIS NĀKOTNES SATRICINĀJUMU ĀRKĀRTAS SCENĀRIJS

14. pants

Regulatīvā nākotnes satricinājumu ārkārtas scenārija noteikšana

1. Regulas (ES) Nr. 575/2013 325.bk panta 3. punkta b) apakšpunktā minētais regulatīvais nākotnes satricinājumu ārkārtas scenārijs ir satricinājums, kas rada maksimālos zaudējumus, kādi var rasties līdz ar izmaiņām nemodelējamajā riska faktorā, ja šādi maksimālie zaudējumi ir galīgi.

2. Ja 1. punktā minētie maksimālie zaudējumi ir bezgalīgi, iestādes nosaka regulatīvu nākotnes satricinājumu ārkārtas scenāriju, piemērojot turpmāk norādītās darbības šādā secībā:

a) tās izmanto ekspertbalstītu pieeju, izmantojot pieejamo kvalitatīvo un kvantitatīvo informāciju, lai identificētu zaudējumus, kas radušies nemodelējamā riska faktora vērtības izmaiņu dēļ, kuri ar 99,95 % noteiktības līmeni netiks pārsniegti 10 darbdienu termiņā finanšu spriedzes nākotnes periodā, kas vienlīdzīgs ar nemodelējamajam riska faktoram identificēto spriedzes periodu. To darot, iestādes ņem vērā asimetriju un pārmērīgo ekscesu, kas var raksturot nemodelējamā riska faktora ienākumus finanšu spriedzes periodā, un pamato visus sadalījuma vai statistikas pieņēmumus, kas izdarīti šo zaudējumu noteikšanai;

b) tās reizina saskaņā ar a) punktu iegūtos zaudējumus ar $\sqrt{\frac{LH_{\text{adj}}}{10}}$,

kur:

— $LH_{adj} = \max(20, LH)$ un kur LH ir likviditātes periods nemodelējamajam riska faktoram vai riska faktoriem nemodelējamajā standartizētajā kopā, kas minēta Regulas (ES) Nr. 575/2013 325.bd pantā;

c) tās identificē regulatīvo nākotnes satricinājumu ārkārtas scenāriju kā satricinājumu, kas rada zaudējumus, kuri izriet no a) un b) punkta.

3. Ja iestādes aprēķina spriedzes scenārija riska mēru vairāk nekā vienam nemodelējamam riska faktoram, kā noteikts Regulas (ES) Nr. 575/2013 325.bk panta 3. punkta c) apakšpunktā, minētās regulas 325.bk panta 3. punkta b) apakšpunktā minētais regulatīvais nākotnes satricinājumu ārkārtas scenārijs ir scenārijs, kas rada maksimālos zaudējumus, kādi var rasties izmaiņu nemodelējamo riska faktoru ieņemtajās vērtībās dēļ.

4. Atkāpjoties no 3. punkta, ja iestādes aprēķina spriedzes scenārija riska mēru vairāk nekā vienam nemodelējamam riska faktoram, kā minēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 325.bk panta 3. punkta c) apakšpunktā, un šā panta 3. punktā minētie maksimālie zaudējumi ir bezgalīgi, iestādes nosaka regulatīvo nākotnes satricinājumu ārkārtas scenāriju, piemērojot turpmāk norādītās darbības šādā secībā:

a) tās izmanto ekspertbalstītu pieeju, izmantojot pieejamo kvalitatīvo un kvantitatīvo informāciju, lai identificētu zaudējumus, kas radušies nemodelējamo riska faktoru vērtību izmaiņu dēļ, kuri ar 99,95 % noteiktības līmeni netiks pārsniegti 10 darbdienu termiņā finanšu spriedzes nākotnes periodā, kas vienlīdzīgs ar spriedzes periodu nemodelējamajiem riska faktoriem. To darot, iestādes ņem vērā asimetriju un pārmērīgo ekscesu, kas var raksturot nemodelējamo riska faktoru ienākumus finanšu spriedzes periodā, un pamato visus sadalījuma vai statistikas pieņēmumus, kas izdarīti šo zaudējumu noteikšanai;

b) tās reizina saskaņā ar a) punktu iegūtos zaudējumus ar $\sqrt{\frac{LH_{\text{adj}}}{10}}$,

kur:

— $LH_{\text{adj}} = \max(20, LH)$ un kur *LH* ir Regulas (ES) Nr. 575/2013 325.bd pantā minētais nemodelējamo riska faktoru likviditātes periods;

c) tās identificē regulatīvo nākotnes satricinājumu ārkārtas scenāriju kā scenāriju, kas rada zaudējumus, kuri izriet no a) un b) punkta.

3. NODAĻA

APSTĀKĻI, KĀDOS IESTĀDES VAR APRĒĶINĀT SPRIEDZES SCENĀRIJA RISKA MĒRU VAIRĀK NEKĀ VIENAM NEMODELĒJAMAM RISKA FAKTORAM

15. pants

Apstākļi spriedzes scenārija riska mēra aprēķināšanai vairāk nekā vienam nemodelējamam riska faktoram

Apstākļi, kādos iestādes var aprēķināt spriedzes scenārija riska mēru vairāk nekā vienam nemodelējamam riska faktoram, kā minēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 325.bk panta 3. punkta c) apakšpunktā, ir šādi:

a) riska faktori ietilpst vienā un tajā pašā standartizētajā kopā, kā minēts Deleģētās regulas (ES) 2022/2060 5. panta 2. punktā;

b) iestādes ir novērtējušas minēto riska faktoru modelējamību, saskaņā ar Deleģētās regulas (ES) 2022/2060 4. panta 1. punktu nosakot standartizētās kopas modelējamību.

4. NODAĻA

SPRIEDZES SCENĀRIJA RISKA MĒRU AGREGĒŠANA

16. pants

Spriedzes scenārija riska mēru agregēšana

1. Lai agregētu spriedzes scenārija riska mērus, kā minēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 325.bk panta 3. punkta d) apakšpunktā, iestādes katram aprēķinātajam spriedzes scenārija riska mēram nosaka atbilstošo pārmērogoto spriedzes scenārija riska mēru šādi:

a) ja iestādes ir noteikušas nākotnes satricinājumu ārkārtas scenāriju vienam riska faktoram saskaņā ar 3. pantā izklāstīto pakāpenisko metodi, attiecīgo pārmērogoto spriedzes scenārija riska mēru aprēķina saskaņā ar šādu formulu:

$$RSS = \max\left(0; \sqrt{\frac{LH_{\text{adj}}}{10}} \times SS \times \kappa\right)$$

kur:

— *RSS* ir pārmērogotais spriedzes scenārija riska mērs nemodelējamajam riska faktoram,

— *SS* ir spriedzes scenārija riska mērs nemodelējamajam riska faktoram,

— $LH_{adj} = \max(20, LH)$ un kur *LH* ir Regulas (ES) Nr. 575/2013 325.bd panta 1. punktā minētais likviditātes periods nemodelējamajam riska faktoram,

— κ ir saskaņā ar 17. pantu aprēķinātais nelinearitātes koeficients nemodelējamajam riska faktoram;

b) ja iestādes ir noteikušas spriedzes scenārija riska mēru vairāk nekā vienam riska faktoram, nosakot nākotnes satricinājumu ārkārtas scenāriju saskaņā ar 6. pantā noteikto pakāpenisko metodi nemodelējamai standartizētai kopai, kas ietver minētos riska faktorus, attiecīgo pārmērogoto spriedzes scenārija riska mēru aprēķina saskaņā ar šādu formulu:

$$RSS = \max\left(0; \sqrt{\frac{LH_{adj}}{10}} \times SS \times \kappa\right)$$

kur:

— *RSS* ir pārmērogotais spriedzes scenārija riska mērs nemodelējamajai standartizētajai kopai,

— *SS* ir spriedzes scenārija riska mērs nemodelējamajai standartizētajai kopai,

— $LH_{adj} = \max(20, LH)$ un kur *LH* ir Regulas (ES) Nr. 575/2013 325.bd panta 1. punktā minētais likviditātes periods nemodelējamajam riska faktoriem nemodelējamajā standartizētajā kopā,

— κ ir saskaņā ar 18. pantu aprēķinātais nelinearitātes koeficients nemodelējamajai standartizētajai kopai;

c) ja iestādes ir noteikušas nākotnes satricinājumu ārkārtas scenāriju vienam riska faktoram saskaņā ar 2. pantā izklāstīto tiešo metodi, attiecīgo pārmērogoto spriedzes scenārija riska mēru aprēķina saskaņā ar šādu formulu:

$$RSS = \max\left(0; \sqrt{\frac{LH_{adj}}{10}} \times SS \times UCF\right)$$

kur:

— *RSS* ir pārmērogotais spriedzes scenārija riska mērs nemodelējamajam riska faktoram,

— *SS* ir spriedzes scenārija riska mērs nemodelējamajam riska faktoram,

— $LH_{adj} = \max(20, LH)$ un kur *LH* ir Regulas (ES) Nr. 575/2013 325.bd panta 1. punktā minētais likviditātes periods nemodelējamajam riska faktoram,

— *UCF* ir nenoteiktības kompensācijas koeficients, kas jāaprēķina saskaņā ar 20. pantu;

d) ja iestādes ir noteikušas spriedzes scenārija riska mēru vairāk nekā vienam riska faktoram, nosakot nākotnes satricinājumu ārkārtas scenāriju saskaņā ar 5. pantā noteikto tiešo metodi nemodelējamajai kopai, kas ietver minētos riska faktorus, attiecīgo pārmērogoto spriedzes scenārija riska mēru aprēķina saskaņā ar šādu formulu:

$$RSS = \max\left(0; \sqrt{\frac{LH_{adj}}{10}} \times SS \times UCF\right)$$

kur:

— *RSS* ir pārmērogotais spriedzes scenārija riska mērs nemodelējamajai standartizētajai kopai,

— *SS* ir spriedzes scenārija riska mērs nemodelējamajai standartizētajai kopai,

— $LH_{adj} = \max(20, LH)$ un kur *LH* ir Regulas (ES) Nr. 575/2013 325.bd panta 1. punktā minētais likviditātes periods nemodelējamajiem riska faktoriem nemodelējamajā kopā,

— *UCF* ir nenoteiktības kompensācijas koeficients, kas jāaprēķina saskaņā ar 20. pantu;

e) ja iestādes spriedzes scenārija riska mēru ir noteikušas, nosakot regulatīvu nākotnes satricinājumu ārkārtas scenāriju saskaņā ar 14. pantu, attiecīgo pārmērogoto spriedzes scenārija riska mēru aprēķina saskaņā ar šādu formulu:

$$RSS = \max(0; SS)$$

kur:

— *RSS* ir pārmērogotais spriedzes scenārija riska mērs;

— *SS* ir spriedzes scenārija riska mērs.

2. Iestādes agregē spriedzes scenārija riska mērus saskaņā ar šādu formulu:

$$\sqrt{\sum_{k \in ICSR} (RSS^k)^2} + \sqrt{\sum_{l \in EIR} (RSS^l)^2} + \sqrt{(\rho \times \sum_{j \in OR} RSS^j)^2 + (1-\rho^2) \times \sum_{j \in OR} (RSS^j)^2}$$

kur:

— *ICSR* apzīmē nemodelējamu riska faktoru vai nemodelējamu standartizētu kopu kopumu, kuriem iestādes noteikušas spriedzes scenārija riska mēru, kas saskaņā ar 3. punktu klasificēts kā tāds, kas atspoguļo tikai individuāli raksturīgu kredītriska starpības risku,

— *k* ir indekss, kas apzīmē nemodelējamos riska faktorus vai nemodelējamās standartizētās kopas, kas pieder *ICSR*,

— *EIR* apzīmē nemodelējamu riska faktoru vai nemodelējamu standartizētu kopu kopumu, kuriem iestādes nosaka spriedzes scenārija riska mēru, kas saskaņā ar 4. punktu klasificēts kā tāds, kas atspoguļo tikai individuāli raksturīgu kapitāla vērtspapīra risku,

— *l* ir indekss, kas apzīmē nemodelējamos riska faktorus vai nemodelējamās standartizētās kopas, kas pieder *EIR*,

— *OR* apzīmē nemodelējamu riska faktoru vai nemodelējamu standartizētu kopu, kam iestādes nosaka spriedzes scenārija riska mēru, kas nav bijis klasificēts kā tāds, kas atspoguļo tikai individuāli raksturīgu kredītriska starpības risku saskaņā ar 3. punktu vai tāds, kas atspoguļo tikai individuāli raksturīgu kapitāla vērtspapīra risku saskaņā ar 4. punktu,

— *j* ir indekss, kas apzīmē nemodelējamos riska faktorus vai nemodelējamās standartizētās kopas, kas pieder *OR*,

— RSS^k, RSS^l ,RSS^j ir attiecīgi pārmērogotie spriedzes scenārija riska mēri nemodelējamajiem riska faktoriem vai nemodelējamajām standartizētajām kopām *k*,*l*, *j*, kas aprēķināti saskaņā ar 1. punktu,

— $\rho = 0,6$.

3. Nemodelējamie riska faktori, kurus iestādes klasificē kā tādus, kas atspoguļo tikai individuāli raksturīgu kredītriska starpības risku, atbilst visiem šādiem nosacījumiem:

a) riska faktora būtība ir tāda, ka tas atspoguļo tikai individuāli raksturīgu kredītriska starpības risku;

b) riska faktora vērtību nevirza sistemātiska riska komponenti;

c) korelācija starp riska faktoriem ir niecīga;

d) iestādes veic un dokumentē statistikas testus, ko izmanto, lai pārbaudītu c) apakšpunktā izklāstīto nosacījumu.

4. Nemodelējamie riska faktori, kurus iestādes klasificē kā tādus, kas atspoguļo tikai individuāli raksturīgu kapitāla vērtspapīra risku, atbilst visiem šādiem nosacījumiem:

a) riska faktora būtība ir tāda, ka tas atspoguļo tikai individuāli raksturīgu kapitāla vērtspapīra risku;

b) riska faktora vērtību nevirza sistemātiska riska komponenti;

c) korelācija starp riska faktoriem ir niecīga;

d) iestādes veic un dokumentē statistikas testus, ko izmanto, lai pārbaudītu c) apakšpunktā izklāstīto nosacījumu.

17. pants

Nelinearitātes koeficients vienam riska faktoram

Ja spriedzes scenārija riska mērs, kuram iestādes nosaka nelinearitātes koeficientu, ir noteikts vienam riska faktoram, šādu nelinearitātes koeficientu nosaka šādi:

a) ja nemodelējamā riska faktora nākotnes satricinājumu ārkārtas scenārijs nesakrīt ne ar lejupēji kalibrēto satricinājumu, ne ar augšupēji kalibrēto satricinājumu, kas noteikti saskaņā ar 3. panta 1. punkta b) apakšpunktu, iestādes nosaka $\kappa = 1$ šim nemodelējamajam riska faktoram;

b) ja nemodelējamā riska faktora nākotnes satricinājumu ārkārtas scenārijs sakrīt ar lejupēji kalibrēto satricinājumu, kas noteikts saskaņā ar 3. panta 1. punkta b) apakšpunktu, iestādes aprēķina nelinearitātes koeficientu saskaņā ar šādu formulu:

$$\kappa = \min\left(\max\left[\kappa_{min};\ 1 + \frac{\text{loss}_{-1} - 2\times\text{loss}_0 + \text{loss}_{+1}}{2\times\text{loss}_0}\times(\phi - 1)\times 25\right];\ \kappa_{max}\right)$$

kur:

— $\kappa_{min} = 0,9$,

— $\kappa_{max} = 5$,

— ϕ ir saskaņā ar 19. pantu aprēķinātā ierobežotā parametra aplēse nemodelējamajam riska faktoram,

— loss_0 ir zudumi, kas rodas, kad lejupējo satricinājumu CS_{down}, kurš noteikts saskaņā ar 3. panta 1. punkta b) apakšpunktu, piemēro nemodelējamajam riska faktoram,

— loss_{-1} ir zudumi, kas rodas, kad lejupējo satricinājumu, kas vienāds ar $\frac{4}{5}\times CS_{\text{down}}$, piemēro nemodelējamajam riska faktoram, kur CS_{down} ir lejupējais satricinājums, kurš noteikts saskaņā ar 3. panta 1. punkta b) apakšpunktu,

— loss_{+1} ir zudumi, kas rodas, kad lejupējo satricinājumu, kas vienāds ar $\frac{6}{5}\times CS_{\text{down}}$, piemēro nemodelējamajam riska faktoram, kur CS_{down} ir lejupējais satricinājums, kurš noteikts saskaņā ar 3. panta 1. punkta b) apakšpunktu;

c) ja nemodelējamā riska faktora nākotnes satricinājumu ārkārtas scenārijs sakrīt ar augšupēji kalibrēto satricinājumu, kas noteikts saskaņā ar 3. panta 1. punkta b) apakšpunktu, iestādes aprēķina nelinearitātes koeficientu saskaņā ar šādu formulu:

$$\kappa = \min\left(\max\left[\kappa_{min};\ 1 + \frac{\text{loss}_{-1} - 2\times\text{loss}_0 + \text{loss}_{+1}}{2\times\text{loss}_0}\times(\phi_{\text{median}} - 1)\times 25\right];\ \kappa_{max}\right)$$

kur:

— $\kappa_{min} = 0,9$,

— $\kappa_{max} = 5$,

— ϕ ir saskaņā ar 19. pantu aprēķinātā ierobežotā parametra aplēse nemodelējamajam riska faktoram,

— loss_0 ir zudumi, kas rodas, kad augšupējo satricinājumu CS_{up}, ko nosaka saskaņā ar 3. panta 1. punkta b) apakšpunktu, piemēro nemodelējamajam riska faktoram,

— loss_{-1} ir zudumi, kas rodas, kad augšupējo satricinājumu, kas vienāds ar $\frac{4}{5}\times CS_{\text{up}}$, piemēro nemodelējamajam riska faktoram, kur CS_{up} ir augšupējais satricinājums, kurš noteikts saskaņā ar 3. panta 1. punkta b) apakšpunktu,

— loss_{+1} ir zudumi, kas rodas, kad augšupējo satricinājumu, kas vienāds ar $\frac{6}{5}\times CS_{\text{up}}$, piemēro nemodelējamajam riska faktoram, kur CS_{up} ir augšupējais satricinājums, kurš noteikts saskaņā ar 3. panta 1. punkta b) apakšpunktu.

18. pants

Nelinearitātes koeficients kopai

Ja spriedzes scenārija riska mērs, kuram iestādes nosaka nelinearitātes koeficientu, ir noteikts nemodelējamai standartizētai kopai, šo nelinearitātes koeficientu nosaka šādi:

a) ja nākotnes satricinājumu ārkārtas scenārijs neatbilst scenārijam, kas noteikts saskaņā ar 6. panta 1. punkta b) apakšpunktu, kur parametra vērtība β, kas minēta 6. panta 1. punkta c) apakšpunktā, ir noteikta kā vienāda ar 1, iestādes šai nemodelējamajai kopai nosaka nelinearitātes koeficientu $\kappa = 1$;

b) ja nākotnes satricinājumu ārkārtas scenārijs ir scenārijs, kurā atbilstošo augšupēji kalibrēto satricinājumu, kas noteikts saskaņā ar 6. panta 1. punkta b) apakšpunktu, piemēro katram riska faktoram nemodelējamajā kopā, iestādes aprēķina nelinearitātes koeficientu saskaņā ar šādu formulu:

$$\kappa = \min\left(\max\left[\kappa_{min};\ 1 + \frac{\text{loss}_{-1} - 2\times\text{loss}_0 + \text{loss}_{+1}}{2\times\text{loss}_0}\times(\phi_{\text{median}} - 1)\times 25\right];\ \kappa_{max}\right)$$

kur:

— $\kappa_{min} = 0,9$,

— $\kappa_{max} = 5$,

— ϕ_{median} ir to ierobežoto parametru aplēšu mediāna, kas aprēķinātas saskaņā ar 19. pantu katram riska faktoram kopā,

— loss_0 ir zudumi, kas rodas, kad atbilstošo lejupējo satricinājumu, kas noteikts saskaņā ar 6. panta 1. punkta b) apakšpunktu, piemēro katram riska faktoram nemodelējamajā kopā,

— loss_{-1} ir zudumi, kas rodas, kad atbilstošo lejupējo satricinājumu, kas noteikts saskaņā ar 6. panta 1. punkta b) apakšpunktu un reizināts ar $\frac{4}{5}$, piemēro katram riska faktoram nemodelējamajā kopā,

— loss_{+1} ir zudumi, kas rodas, kad atbilstošo lejupējo satricinājumu, kas noteikts saskaņā ar 6. panta 1. punkta b) apakšpunktu un reizināts ar $\frac{6}{5}$, piemēro katram riska faktoram nemodelējamajā kopā;

c) ja nākotnes satricinājumu ārkārtas scenārijs ir scenārijs, kurā atbilstošo augšupējo satricinājumu, kas noteikts saskaņā ar 6. panta 1. punkta b) apakšpunktu, piemēro katram riska faktoram nemodelējamajā kopā, iestādes aprēķina nelinearitātes koeficientu saskaņā ar šādu formulu:

$$\kappa = \min\left(\max\left[\kappa_{min};\ 1 + \frac{\text{loss}_{-1} - 2\times\text{loss}_0 + \text{loss}_{+1}}{2\times\text{loss}_0}\times(\phi_{\text{median}} - 1)\times 25\right];\ \kappa_{max}\right)$$

kur:

— $\kappa_{min} = 0,9$,

— $\kappa_{max} = 5$,

— ϕ_{median} ir to ierobežoto parametru aplēšu mediāna, kas aprēķinātas saskaņā ar 19. pantu katram riska faktoram kopā,

— loss_0 ir zudumi, kas rodas, kad atbilstošo augšupējo satricinājumu, kas noteikts saskaņā ar 6. panta 1. punkta b) apakšpunktu, piemēro katram riska faktoram nemodelējamajā kopā,

— loss_{-1} ir zudumi, kas rodas, kad atbilstošo augšupējo satricinājumu, kas noteikts saskaņā ar 6. panta 1. punkta b) apakšpunktu un reizināts ar $\frac{4}{5}$, piemēro katram riska faktoram nemodelējamajā kopā,

— loss_{+1} ir zudumi, kas rodas, kad atbilstošo augšupējo satricinājumu, kas noteikts saskaņā ar 6. panta 1. punkta b) apakšpunktu un reizināts ar $\frac{6}{5}$, piemēro katram riska faktoram nemodelējamajā kopā.

19. pants

Ierobežotā parametra aplēses aprēķināšana

Iestādes ierobežotā parametra aplēsi konkrētam nemodelējamam riska faktoram aprēķina šādi:

a) ja iestādes ir izmantojušas 8. pantā izklāstīto vēsturisko metodi, lai noteiktu šā nemodelējamā riska faktora lejupēji un augšupēji kalibrēto satricinājumu, un nākotnes satricinājumu ārkārtas scenārijs ir lejupēji kalibrētais satricinājums, tās aprēķina ierobežotā parametra aplēsi saskaņā ar šādu formulu:

$$\phi = \frac{\frac{1}{\alpha \times N} \times \{\sum_{i=1}^{[\alpha \times N]} Ret_{(i)}{}^2 + (\alpha \times N - [\alpha \times N]) \times Ret_{([\alpha \times N]+1)}{}^2\}}{\{\widehat{\text{ES}}_{\text{Left}}(Ret)\}^2}$$

kur:

— $\alpha = 2,5\%$,

— *Ret* ir 10 darbdienu ienākumu laikrindas nemodelējamajam riska faktoram, kas izmantotas 8. pantā izklāstītajā vēsturiskajā metodē,

— $Ret_{(i)}$ apzīmē mazāko ienākumu ierakstu Nr. i laikrindā *Ret*,

— $[\alpha \times N]$ apzīmē $\alpha \times N$ veselā skaitļa daļu,

— $\widehat{\text{ES}}_{\text{Left}}(Ret)$ ir sadalījuma līknes kreisās puses sagaidāmā iztrūkuma riska mēra aplēse laikrindām *Ret*, kas aprēķinātas saskaņā ar 11. panta 1. punktu;

b) ja iestādes ir izmantojušas 8. pantā izklāstīto vēsturisko metodi, lai noteiktu šā nemodelējamā riska faktora lejupēji un augšupēji kalibrēto satricinājumu, un nākotnes satricinājumu ārkārtas scenārijs ir augšupēji kalibrētais satricinājums, tās aprēķina ierobežotā parametra aplēsi saskaņā ar šādu formulu:

$$\phi = \frac{\frac{1}{\alpha \times N} \times \{\sum_{i=1}^{[\alpha \times N]} (-Ret)_{(i)}{}^2 + (\alpha \times N - [\alpha \times N])(-Ret)_{([\alpha \times N]+1)}{}^2\}}{\{\widehat{\text{ES}}_{\text{Right}}(Ret)\}^2}$$

kur:

— $\alpha = 2,5\%$,

— *Ret* ir 10 darbdienu ienākumu laikrindas nemodelējamajam riska faktoram, kas izmantotas 8. pantā izklāstītajā vēsturiskajā metodē,

— $-Ret_{(i)}$ apzīmē mazāko ienākumu ierakstu Nr. i laikrindā $-Ret$,

— $[\alpha \times N]$ apzīmē $\alpha \times N$ veselā skaitļa daļu,

— $\widehat{\text{ES}}_{\text{Right}}(Ret)$ ir tāda laikrindas *Ret* sagaidāmā iztrūkuma riska mēra aplēse attiecībā uz sadalījuma līknes labo pusi, kas aprēķināta saskaņā ar 11. panta 2. punktu;

c) visos pārējos gadījumos iestādes nosaka, ka ierobežotā parametra aplēse $\phi = 1{,}04$.

20. pants

Nenoteiktības kompensācijas koeficienta aprēķināšana

1. Ja spriedzes scenārija riska mērs, kuram iestādes nosaka nenoteiktības kompensācijas koeficientu, ir noteikts vienam riska faktoram, nenoteiktības kompensācijas koeficients ir vienāds ar:

$$UCF = 0,95 + \frac{1}{\sqrt{N - 1,5}}$$

kur:

— *N* ir zaudējumu ierakstu skaits laikrindā, kura minēta 2. panta 1. punkta a) apakšpunkta iii) punktā un no kuras saskaņā ar minēto pantu ir noteikts nākotnes satricinājumu ārkārtas scenārijs nemodelējamajam riska faktoram.

2. Ja spriedzes scenārija riska mērs, kuram iestādes nosaka nenoteiktības kompensācijas koeficientu, ir noteikts nemodelējamai standartizētai kopai, nenoteiktības kompensācijas koeficients ir vienāds ar:

$$UCF = 0,95 + \frac{1}{\sqrt{N - 1,5}}$$

kur:

— *N* ir zaudējumu ierakstu skaits laikrindā, kura minēta 5. panta 1. punkta a) apakšpunkta iv) punktā un no kuras saskaņā ar minēto pantu ir noteikts nākotnes satricinājumu ārkārtas scenārijs nemodelējami kopai.

5. NODAĻA

KVALITATĪVĀS PRASĪBAS

21. pants

Kritēriju un metožu dokumentācija

Nākotnes satricinājumu ārkārtas scenāriju izstrādes, regulatīvo nākotnes satricinājumu ārkārtas scenāriju noteikšanas un spriedzes scenārija riska mēru agregēšanas nolūkos Regulas (ES) Nr. 575/2013 325.bi panta 1. punkta e) apakšpunktā minētais iekšējo politiku kopums ietver dokumentāciju par jebkādu informāciju, kas vajadzīga, lai pierādītu, ka ir ievēroti šajā regulā noteiktie piemērojamie kritēriji un metodes, jo sevišķi attiecībā uz izvēles piemērošanas kritērijiem, izdarītajiem pieņēmumiem, nosacījumiem, nepieciešamajām darbībām atkāpju piemērošanai un attiecīgā gadījumā pamatojumiem.

6. NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

22. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2023. gada 20. oktobrī

Komisijas vārdā –
priekšsēdētāja
Ursula VON DER LEYEN